

РЕШЕНИЕ

№ 4469

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7454** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано по жалби на:

- адв. Т. Б., като пълномощник на „ТАЙМ 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],
- адв. Н. М., като пълномощник на Н. В. П. от [населено място], заместена в производството от законния си наследник В. Г. Д., и
- М. Х. Ш. от [населено място],

всички срещу ВИЗА за проектиране от 13.05.2022г. на главния архитект на район „С.“, Столична община (СО) за проучване и проектиране на строеж: „Четириетажна сграда със смесено предназначение – адм. и жил., h = 15м. и подземен гараж“ в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.704.441, урегулиран поземлен имот (УПИ) VI₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“.

В жалбата на „Тайм 2004“ ЕООД са изложени доводи за недействителност на оспорваната Виза, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че е неясно, непълно и неточно посочването на чл.140, ал.3 ЗУТ като правно основание за издаване на процесната Виза. Смята, че няма съответствие между фактическото и правното основание за издаване на административния акт, тъй като в него не е посочена конкретната хипотеза на чл.140, ал.3 ЗУТ в която попада процесният строеж. Изтъква, че в случая е неприложима

нормата на чл.140, ал.7 ЗУТ – също посочена като правно основание на Визата. От една страна твърди, че в административния акт липсва метрично изражение на отстоянията към сградата в която се намира имотът на дружеството, но от друга претендира, че от оспорваната Виза става ясно, че е допуснато намалено разстояние на новопредвидената сграда в УПИ VI₄₄₁ към дъното на имота на регулационната граница с УПИ II_{3а} О. Моли съда да отмени Визата за проектиране, издадена от главния архитект на район „С.“ за ПИ с идентификатор 68134.704.441. Не претендира за разноски.

Жалбоподателят В. Г. Д. претендира за недействителност на Виза за инвестиционно проучване и проектиране на строеж: „Четириетажна сграда със смесено предназначение – адм. и жил., h = 15м. и подземен гараж“ в ПИ с идентификатор 68134.704.441, УПИ VI₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“ и чрез процесуалния си представител адв. М. моли съда да я отмени. Поддържа, че в нарушение на чл.32, ал.3 ЗУТ, с оспорвания административен акт е допуснато намалено разстояние между съществуващото застрояване в имот с идентификатор 68134.704.568 и новопредвиденото застрояване в ПИ с идентификатор 68134.704.441. Смята, че Визата е издадена в нарушение на чл.140, ал.3 ЗУТ, доколкото не е било установено наличие на предвидените в цитираната норма условия. Твърди, че показателите за застрояване, посочени с цифри в административния акт са неотнормирани към застрояването на процесния УПИ VI₄₄₁. Оспорва, че в случая са приложими устройствените показатели, предвидени с Общия устройствен план (ОУП) за жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване, доколкото нормата на чл.103а ЗУТ регламентира, че в проекта за ОУП следва да бъдат съобразени предвижданията на заварените подробни устройствени планове (ПУП). Смята, че застрояването, предвидено с оспорваната Виза за проектиране не попада в нито една от хипотезите на чл.103а, ал.1 ЗУТ. Не претендира за разноски.

Жалбоподателят М. Ш. претендира за недействителност на оспорваната Виза за проектиране. Поддържа, че незаконосъобразно и без да са спазени предвидените в закона процедури е променено предназначението на сградата в УПИ VI₄₄₁, тъй като с действащия ПУП е предвидено изграждането на административна сграда, а с Визата е предвидена сграда със смесено предназначение. В Писмен отговор от 07.12.2022г. твърди, че с процесната Виза е допуснато намалено разстояние на новопроектирания строеж в УПИ VI₄₄₁ към регулационната граница с имота в който се намира собственото му жилище - УПИ VII₄₄₆, кв.142, м. „Г. М.“. Изразява тревогата си, че новият строеж ще бъде твърде близо до неговия имот и в дома му няма да влиза слънчева светлина. Не претендира за разноски.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на район „С.“, СО, прави възражение за недопустимост на жалбите и моли съда да ги остави без разглеждане. В писмено становище с вх. №29875/11.08.2022г. и чрез процесуалния си представител юрк. В. Д. поддържа, че жалбата на „Тайм 2004“ ЕООД е подадена след изтичане на преклузивния срок за оспорване, установен в чл.215, ал.1 и ал.4 ЗУТ, а по отношение на жалбоподателите М. Ш. и Н. П., заместена в производството от законния си наследник В. Д., твърди, че не са заинтересовани лица по смисъла на чл.131 ЗУТ и за тях липсва правен интерес от водене на делото. Евентуално оспорва жалбите като неоснователни. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни: Е. Г. К., Е. Л. Н., В. Л. М., Д. К. Я. – Л., Т. К. Я., М.

Б. К. и Б. Г. К., всички редовно уведоменни за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбите на „Тайм 2004“ ЕООД и на В. Г. Д., са ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМИ за разглеждане в настоящото производство на основание чл.159, т.4 АПК – подадени са от лица, за които липсва правен интерес от оспорването.

Предмет на съдебния контрол за законосъобразност е Виза за проучване и проектиране, издадена на основание чл.140, ал.3 и ал.7 във вр. с чл.22 ЗУТ и §2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за устройството и застрояването на Столична община (ПЗР ЗУЗСО).

Съгласно чл.140, ал.2 ЗУТ визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ ПУП с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл.36, а когато кадастралната карта (КК) е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. В тази хипотеза визата за проектиране не подлежи на оспорване, тъй като представлява извадка на влезлия в сила план за регулация и застрояване (ПРЗ) и не засяга права и законни интереси на заинтересованите лица, нито създава за тях задължения. От друга страна, когато с визата за проучване и проектиране се допуска допълващо застрояване което не е предвидено с действащия ПУП (чл.41, ал.2) или временни строежи (чл.50, чл.51) или застрояване извън границите на урбанизираните територии (чл.12, ал.3; чл.58, чл.59), както и в случаите по чл.133, ал.6 и чл.134, ал.6, ал.7 и ал.8 ЗУТ, последната е индивидуален административен акт по устройство на територията и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност – аргумент от чл.140, ал.3 (приложимата редакция ДВ, бр.1/2019г.).

За установяване допустимостта на жалбите по делото е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Т. А. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) ПУП за м. „Г. М.“ и м. „Г. М.-П.-Редута“ е одобрен със Заповед №РД-50-09-118/11.04.1990г. на главния архитект на С.. С този план в кв.142 е отреден УПИ II „за О.“; 2) Процесният УПИ VI₄₄₁ е обособен от площта на УПИ II „за О.“, кв.142 с изменение на плана за регулация, одобрено със Заповед № РД-50-403/07.08.2003г. на главния архитект на С.. УПИ е проектиран по имотните граници на имот пл. №441, при което е изменена уличната регулация – уличната регулационна линия е изместена по имотната граница на имот пл. №441; 3) ПУП е приложен по отношение на уличната регулация в частта за улиците, ограждащи кв.142.; 4) С действащия ПУП от 2003г. УПИ VI₄₄₁ е предвиден „за административна сграда“ на четири етажа, свободно разположена.; 5) Според предвижданията на ОУП процесният УПИ VI₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“ попада в устройствена зона Жк - жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване, съгласно т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, със следните параметри на застрояване: макс. плътност на застрояване 40%, макс. коефициент на

интензивност на застрояването ($k_{\text{инт}}$) 3, мин. озеленена площ 40% и макс. кота корниз 26 м. за жилищни сгради и 32 м. за обществени сгради.; 6) Графично измереното разстояние от предвиденото с оспорваната Виза застрояване в УПИ VI₄₄₁ до регулационните граници на имота е, както следва: а) до регулационната граница с УПИ VII₄₄₆ – 4 м; б) до регулационната граница с УПИ II (към дъното на УПИ) – 6 м; в) до регулационната граница с УПИ I_{п.о.} – 5 м; г) разположено е на уличната регулационна линия.; 7) Според указаното в оспорваната Виза разстоянията от предвиденото застрояване в УПИ VI₄₄₁ до страничните регулационни граници и до дъното на имота следва да са най-малко 3 м.; 8) Графично измереното разстояние от предвиденото с оспорваната Виза застрояване в УПИ VI-441 до съществуващите/предвидените в съседните имоти сгради е: а) до съществуващата сграда в УПИ VII-446 – 6 м; б) до съществуващата сграда в УПИ II (през дъното на УПИ) – 18.50 м; в) до предвидената сграда в УПИ I_{п.о.} – 8 м; г) през улицата – няма съществуваща/предвидена сграда; 9) Разстоянията от предвиденото с оспорваната Виза застрояване в УПИ VI₄₄₁ до съществуващите/предвидените в съседните имоти сгради, съгласно указаното в оспорвана виза, са съгласно чл.22 ЗУТ.

Кръгът на заинтересованите лица, легитимирани да оспорват актовете по съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове и техните изменения (каквото акт по същество е визата за проектиране по чл.140, ал.3 ЗУТ) е определен с изричната норма на чл.131, ал.1 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба това са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, чиито недвижими имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план. В ал.2 на същата норма, при изрично и изчерпателно изброяване е установено кои имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план по смисъла на ал.1. Това са: 1) имотите - предмет на самия план; 2) съседните имоти, когато с подробния устройствен план се създава свързано застрояване между тях и имот или имоти, включени в обхвата на плана (редакцията ДВ, бр.16/2021г.); 3) съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; 4) съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана и 5) имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване (редакцията, ДВ бр.25/2019г.).

Не е спорно между страните, че жалбоподателите „Тайм 2004“ ЕООД и В. Д. като законен наследник на Н. П., са собственици на самостоятелни обекти в сграда с идентификатор 68134.704.568.3 в УПИ II_{„за о.“}, кв.142, м. „Г. М.“ - имот съседен на процесния за който е издадена Визата за проучване и проектиране. Това обстоятелство съдът приема за установено и с приетите писмени доказателства: Нотариален акт (НА) за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №23549/25.04.2017г. като Акт №137, том LX; Договор за продажба на обособена част от общинско предприятие чрез конкурс от 25.04.1995г. и Приложение №1 към него.

При това УПИ II_{„за о.“} за който жалбоподателите „Тайм 2004“ ЕООД и В. Д. се легитимират като носители на ограничени вещни права, не е предмет на застроителния план, одобрен с процесната Виза за проучване и проектиране и не е включен в свързано застрояване. С оспорвания административен акт се конкретизира застрояването в УПИ VI₄₄₁, без да се изменят начинът (свободно) и характерът (средно етажно) на застрояването, определени с действащия ПУП от 2003г., както и не

се променя предназначението на имота – предмет на плана, който според действащия ПУП е предвиден за застрояване. Не се твърди от жалбоподателите, а и не са събрани доказателства, процесният административен акт да въвежда ограничения в режима на застрояване и ползване на УПИ П.,_{3а} О. С приетата по делото СТЕ безспорно се установява, че към УПИ П.,_{3а} О. не са допуснати намалени разстояния.

Според регламента на чл.14, ал.3 ЗУТ поземлените имоти се урегулират с улични регулационни линии, които определят границата с прилежащата улица (лице на имота) и с вътрешни регулационни линии, които определят границите със съседните имоти (странични и към дъното на имота). В чл.31 ЗУТ са установени правила и нормативи за разполагане на сградите на основното застрояване. Съгласно ал.2 на чл.31 ЗУТ при средно и високо жилищно застрояване нормативите за разстоянията на сградите на основното застрояване са: а) до страничната граница на урегулирания поземлен имот - най-малко една трета от височината на сградата и б) най-малко 6 м. до границата към дъното на урегулирания поземлен имот. В случая регулационната граница на процесния УПИ VI.₄₄₁ към УПИ П.,_{3а} О. се явява дъно на имота и съответно разстоянието към нея следва да е най-малко 6 м. Толкова е и графично измереното от вещото лице разстояние от предвидените задължителни линии на застрояване в УПИ VI.₄₄₁ към дъното на имота на границата с УПИ П.,_{3а} О. Спазено е и отстоянието към съществуващото в УПИ П.,_{3а} О. застрояване. Според правилата на чл.32, ал.2 ЗУТ това разстояние следва да е най-малко 9м., тъй като видно от графичната част на процесната Виза УПИ П.,_{3а} О. се намира откъм по-балгоприятната посока на ослънчаване (§5, т.28 ДР ЗУТ). В случая вещото лице е установило, че графично измереното разстояние между новопредвидената сграда в УПИ VI.₄₄₁ и съществуващото застрояване в УПИ П.,_{3а} О. е 18.50 м.

При така установените факти съдът обосновава извод, че жалбоподателите „Тайм 2004“ ЕООД и В. Д. нямат качеството на заинтересовани лица по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2 ЗУТ и съответно нямат право на жалба срещу оспорваната Виза за проучване и проектиране на строеж: „Четириетажна сграда със смесено предназначение – адм. и жил., h = 15м. и подземен гараж“ в ПИ с идентификатор 68134.704.441.

Жалбата на М. Х. Ш. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят Ш. е собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.704.446.1 и съответно на вещно право на строеж в УПИ VII.₄₄₆, кв.142, м. „Г. М.“. Това обстоятелство се установява и с приетите по делото НА за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №85866/17.12.2019г. като Акт №122, том XLVII, дело №66188/2019г. и Схема на самостоятелен обект в сграда №15-1081722/27.11.2019г.

Съдът приема за установено с неоспорената СТЕ, че жалбоподателят Ш. има качеството на заинтересовано лице, съгласно чл.131, ал.2, т.3 ЗУТ – носител е на ограничени вещни права в съседен на процесния имот към който с оспорваната Виза са допуснати намалени разстояния.

Установява се с приетите писмени доказателства и от заключението на вещото лице, че с действащия план за застрояване (ПЗ) от 2003г. УПИ VI.₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“ е предвиден за средно застрояване с височина до 15 м. (чл.23, ал.1, т.2 ЗУТ). Нормативите за разстояния на сградите на основното застрояване при средно и високо

жилищно застрояване са регламентирани в чл.31, ал.2 ЗУТ. Според приложимата в случая т.1 на чл.32, ал.2 разстоянието до страничната граница на УПИ следва да е най-малко 1/3 от височината на сградата. При това минимално необходимото разстояние от застрояването в УПИ VI₄₄₁ до страничните регулационни граници с УПИ I_{„3а п.о.“} и УПИ VII₄₄₆ (за който жалбоподателят Ш. се легитимира като носител на вещно право на строеж) следва да е 5 м. (1/3 от 15 м. – височината на сградата предвидена с ПЗ и процесната Виза). Видно от графичната част на оспорвания акт предвиденото минимално разстояние на застрояването в УПИ VI₄₄₁ към двете странични регулационни граници на имота е 3 м., а според неоспореното заключение на СТЕ *графично измереното разстояние до регулационната граница с УПИ VII₄₄₆ е 4 м.* Следва да се отбележи, че сградата в УПИ VI₄₄₁ е показана със задължителни линии – такива до които е задължително да се разположи застрояването (чл.48, ал.2, т.1, б. „е“ от Наредба №8/2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове, т. II.6.3.1. от Таблица №2 към Приложение №2 към чл.68, ал.2). При това съдът обосновава извод, че с процесната Виза е допуснато намалено разстояние на застрояването в УПИ VI₄₄₁ към страничната граница с УПИ VII₄₄₆, както несъответствие с нормативните изисквания е налице както при цифровото изразяване - мин. 3м. (вместо мин. 5м.), така и при графичното изобразяване на задължителните линии на застрояване на 4 м. от регулационната граница.

Решаващият състав на съда приема, че административният акт е незаконосъобразен, поради допуснат при издаването му съществен порок във формата – липса на фактически и правни основания за издаването.

Като правно основание на спорната Виза за проектиране е посочена нормата на чл.140, ал.3 ЗУТ която предписва, че за строежите по чл.12, ал.3, чл.41, ал.2, чл.50, чл.51, чл.58, чл.59, чл.133, ал.6 и чл.134, ал.6, ал.7 и ал.8, както и за обекти - недвижими културни ценности издаването на виза е задължително. От процесния административен акт не става ясно в коя хипотеза от изрично и изчерпателно посочените в чл.140, ал.3 ЗУТ попада допуснатото с Визата застрояване в УПИ VI₄₄₁. По метода на изключването евентуално би могло да се предположи, че строежът попада в обхвата на чл.134, ал.6 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба когато при прилагане на действащи подробни устройствени планове се променят само разположението и конфигурацията на предвидените сгради, в т.ч. при пристрояване и надстрояване на съществуващи сгради, без да се променят начинът и характерът на застрояването и правилата и нормативите за съответната устройствена зона, не е необходимо да се изменят тези планове. В тези случаи конкретното застрояване се определя с виза по чл.140. Доколкото обаче в оспорваната Виза липсват указания както за правното, така и за фактическото основание за издаването ѝ, следва да се приеме, е актът не е мотивиран, което всякога е основание за неговата отмяна, тъй като е невъзможно да бъде упражнен контрол за неговата законосъобразност.

В обстоятелствената част на административния акт липсват мотиви и относно приложимостта на чл.22 ЗУТ, както и няма данни в конкретния случа коя от общо 8 алинеи е приложил главният архитект на район „С.“ при издаване на спорната Виза. Отново по метода на изключването може да се предположи, че ответникът е имал предвид нормата на ал.6 на чл.22 ЗУТ, съгласно която при

урегулиране на поземлени имоти в съществуващите квартали с комплексно застрояване, *отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради се определят по правилата за комплексно застрояване*, като плътността и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Според същата разпоредба предназначението на терени, намиращи се в един квартал, не може да бъде променяно с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в наредбата по чл.13, ал.1 – Наредба №7/2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (Наредба №7/2003г.). В чл.21, ал.1 от Наредба №7/2003г. е регламентирано, че в съществуващи жилищни комплекси чрез реструктуриране могат да се образуват и УПИ за нови жилищни сгради (т.2). Съгласно чл.81 от Наредба №7/2003г. в имоти в територии за комплексно застрояване в жилищни и курортни комплекси разстоянията между сградите на основното застрояване се определят съгласно схематичните положения в Приложение №2. В настоящия случай разположението на новопроектираната сграда в УПИ VI₄₄₁ спрямо съществуващата сграда в УПИ VII₄₄₆ съответства на схематично Положение 1 от Приложение №2 към Наредба №7/2003г. и съответно нормативно установеното разстояние между тях следва да е най-малко 10 м. (L = 10 м - при сгради с височина до 15 м.). В графичната част на процесната Виза разстоянието между застрояването в УПИ VI₄₄₁ и съществуващата жилищна сграда в УПИ VII₄₄₆ не е котирано, а е указано, че следва да бъде в съответствие с чл.22 ЗУТ. Графично измереното от експертизата разстояние от определените с Визата задължителни линии на застрояване до съществуващия в УПИ VII строеж е 6м. – *т.е. с 4 м. по-малко от законоустановеното*. За пълнота следва да се отбележи, че е нарушено изискването за разстояние между сградите и към предвиденото застрояване в УПИ I_{3а п.о.}. Там вещото лице е измерило графично отстояние 8м., вместо минимално изискуемото разстояние от 10м.

При това съдът констатира, че е налице несъответствие между текстовата и графичната част на спорната Виза, доколкото словесно административният орган не е предвидил намалени разстояния до регулационната граница с УПИ VII₄₄₆, както и намалени разстояния между сградите. Такива обаче са установени от графичната част на акта, като не са посочени нито фактически, нито правни основания за това.

По изложените доводи съдът приема, че ВИЗА за проектиране от 13.05.2022г. на главния архитект на район „С.“, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена. Жалбоподателят Ш. не е претендирал разноски и такива не се присъждат.

С оглед недопустимост на първите две жалби и претендираните от ответника разноски, такива следва да му бъдат присъдени на основание чл.143, ал.3 АПК във вр. с чл.37 от Закона за адвокатурата и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер по 150 (сто и петдесет) лева от всеки от жалбоподателите „Тайм 2004“ ЕООД и В. Д..

Съдът констатира, че жалбоподателят „Тайм 2004“ ЕООД не е внесъл пълния

размер на депозита по допуснатата СТЕ, поради което и следва да бъде осъден да внесе по сметка на Административен съд София – град сума в размер на 35 (тридесет и пет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.159, т.4 АПК във вр. с чл.131, ал.1 ЗУТ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{ТИ} състав,

РЕШИ

I. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на „ТАЙМ 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и В. Г. Д. от [населено място], *срещу* ВИЗА за проектиране от 13.05.2022г. на главния архитект на район „С.“, Столична община за проучване и проектиране на строеж: „Четириетажна сграда със смесено предназначение – адм. и жил., h = 15м. и подземен гараж“ в поземлен имот с идентификатор 68134.704.441, урегулиран поземлен имот VI₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“.

ОСЪЖДА „ТАЙМ 2004“ ЕООД, В. Г. Д. ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община, РАЙОН „С.“, представляван от кмета, с адрес: [населено място], [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №7454/2022г.

ОСЪЖДА В. Г. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община, РАЙОН „С.“, представляван от кмета, с адрес: [населено място], [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №7454/2022г.

В частта по т. I съдебният акт има характер на Определение и може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от връчването му на страните.

II. ОТМЕНЯ по жалбата на М. Х. Ш. ВИЗА за проектиране от 13.05.2022г. на главния архитект на район „С.“, Столична община за проучване и проектиране на строеж: „Четириетажна сграда със смесено предназначение – адм. и жил., h = 15м. и подземен гараж“ в поземлен имот с идентификатор 68134.704.441, урегулиран поземлен имот VI₄₄₁, кв.142, м. „Г. М.“.

ОСЪЖДА „ТАЙМ 2004“ ЕООД, В. Г. Д. ЕИК[ЕИК] да заплати по сметката за вещи лица на Административен съд София -град сумата 35 (тридесет и пет) лева – разноски за съдебно-техническа експертиза по адм. дело №7454/2022г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

